

DIAMOND MOUNTAIN UNIVERSITY

संस्कृत

ADVANCED SANSKRIT
PART 3

WEEK FIVE

Advanced Sanskrit, 3

Brian Smith (Ven. Sumati Marut) (brian.smith@ucr.edu)

Spring Term, Class Schedule

WEEK FIVE: Thursday, May 24, 2007 1:00 – 4:00 PM

- A. Quiz covering periphrastic and compound conjugation in Whitney
- B. Review of Arya Nagarjuna's मूलमध्यमकारिका, chapter 7.

HOMEWORK FOR THE SUMMER:

Translate the first chapter of the Bhagavad Gita (see below).

For your translation you may use any one of the many good translations available. One of the best and easily procurable is THE BHAGAVAD GITA: KRISHNA'S COUNSEL IN TIME OF WAR, translated by Barbara Stoler Miller (Bantam Books, 1986). There are also lots of on-line resources for the Bhagavad Gita. Avail yourself of them.

भगवद् गीता

प्रथमोऽध्यायः

धृतराष्ट्र उवाच

धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ।

मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥१-१॥

संजय उवाच

दृष्ट्वा तु पाण्डवानीकं व्यूढं पुर्योधनस्तदा ।
आचार्यमुपसंगम्य राजा वचनमब्रवीत् ॥१-२॥

पश्यैतां पाण्डुपुत्राणामाचार्य महतीं चमूम् ।
व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ॥१-३॥

अत्र शूरा महेष्वासा भीमार्जुनसमा युधि ।
युयुधानो विराटश्च द्रुपश्च महारथः ॥१-४॥

धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ।
पुरुजित्कुन्तिभोजश्च शैब्यश्च नरपुङ्गवः ॥१-५॥

युधामन्युश्च विक्रान्त उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ।
सौभद्रो द्रौपेयाश्च सर्व एव महारथाः ॥१-६॥

अस्माकं तु विशिष्टा ये तान्निधो द्विजोत्तम ।
नायका मम सैन्यस्य संजार्थं तान्ब्रवीमि ते ॥१-७॥

भवान्भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिंजयः ।
अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमत्तिस्तथैव च ॥१-८॥

अन्ये च ऽहवः शूरा मर्था त्यक्तजीविताः ।

नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥१-९॥

अर्यासं तस्माकं लं भीष्माभिरक्षितम

र्यासं त्विमेतेषां लं भीमाभिरक्षितम ॥१-१०॥

अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ।

भीष्ममेवाभिरक्षन्तु भवन्तः सर्व एव हि ॥१-११॥

तस्य संजनयन्हर्षं कुरुवृद्धः पितामहः ।

सिंहनां विनद्योच्चैः शङ्खं ध्मौ प्रतावान ॥१-१२॥

ततः शङ्खाश्च भेर्यश्च णवानकगोमुखाः ।

सहसैवाभ्यहन्यन्त स शब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥१-१३॥

ततः श्वेतैर्हयैर्युक्ते महति स्यन्ने स्थितौ ।

माधवः ण्डवश्चैव पित्यौ शङ्खौ प्रध्मतुः ॥१-१४॥

ञ्चजन्यं हृषीकेशो वेत्तं धनञ्जयः ।

ण्डं ध्मौ महाशङ्खं भीमकर्मा वृकोरः ॥१-१५॥

अनन्तविजयं राजा कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः ।

नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्कौ ॥१-१६॥

काश्यश्च ऽरमेष्वासः शिखण्डी च महारथः ।

धृष्टद्युम्नो विराञ्च सात्यकिश्चाञ्जितः ॥१-१७॥

द्रुञ्चो द्रौञ्चेयाश्च सर्वशः पृथिवीञ्चते ।

सौभद्रश्च महाञ्जुः शङ्खान्धुः पृथक्पृथक् ॥१-१८॥

स घोषो धार्तराष्ट्राणां हञ्चयानि व्यञ्चरयतञ्च

नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनाञ्चनञ्च ॥१-१९॥

अथ व्यवस्थितान्दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रान्कञ्चिध्वजः ।

प्रवृत्ते शस्त्रसञ्चते धनुरुद्यम्य ऽण्डवः ॥१-२०॥

हृषीकेशं तञ्च वाक्यमिञ्चमाह महीञ्चते ।

अर्जुन उवाच

सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्थाञ्चय मेऽच्युत ॥१-२१॥

यावञ्चतान्निरिक्षेऽहं योद्धुकामानवस्थितानञ्च

कैर्मया सह योद्धव्यमस्मिन् ऽरणसमुद्यमे ॥१-२२॥

योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एतेऽत्र समागताः ।

धार्तराष्ट्रस्य पुञ्चद्वैर्युद्धे प्रियचिकीर्षवः ॥१-२३॥

संजय उवाच

एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशेन भारत ।
सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥१-२४॥

भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीक्षिताम् ।
उवाच पार्थ पश्यैतान्समवेतान्कुरुनिति ॥१-२५॥

तत्रापश्यत्स्थितान्पार्थः पितृन्थ पितामहान् ।
आचार्यान्मातुलान्भ्रातृन्पुत्रान्पौत्रान्सखींस्तथा ॥१-२६॥

श्वशुरान्सुहृश्चैव सेनयोरुभयोरपि ।
तान्समीक्ष्य स कौन्तेयः सर्वान्बभूवस्थितान् ॥१-२७॥

कृपया पर्याविष्टो विषीदन्निमब्रवीत् ।

अर्जुन उवाच

दृष्ट्वेमं स्वजनं कृष्ण युयुत्सुं समुपस्थितम् ॥१-२८॥

सीदन्ति मम गात्राणि मुखं च परिशुष्यति ।
वेथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥१-२९॥

गाण्डीवं संसते हस्तात्त्वक्चैव ऽरिऽह्यते ।

न च शक्नोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनः ॥१-३०॥

निमित्तानि च ऽश्यामि विऽरीतानि केशव ।

न च श्रेयोऽनुऽश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ॥१-३१॥

न काङ्क्षे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च ।

किं नो राज्येन गोविन्ऽ किं भोगैर्जीवितेन वा ॥१-३२॥

येषामर्थे काङ्क्षितं नो राज्यं भोगाः सुखानि च ।

त इमेऽवस्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ॥१-३३॥

आचार्याः ऽपितरः पुत्रास्तथैव च ऽपितामहाः ।

मातुलाः श्वशुराः ऽपौत्राः श्यालाः संऽन्धिनस्तथा ॥१-३४॥

एतान्न हन्तुमिच्छामि घ्नतोऽपि मधुसूऽन ।

अपि त्रैलोक्यराज्यस्य हेतोः किं नु महीकृते ॥१-३५॥

निहत्य धार्तराष्ट्रान्नः का प्रीतिः स्याज्जनार्ऽन ।

ऽऽमेवाश्रयेऽस्मान्हत्वैतानाततायिनः ॥१-३६॥

तस्मान्नार्हा वयं हन्तुं धार्तराष्ट्रान्स्वऽन्धवानऽ

स्वजनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम माधव ॥१-३७॥

DIAMOND MOUNTAIN UNIVERSITY

यदि मामप्रतीकारमशस्त्रं शस्त्राणयः ।

धार्तराष्ट्रा रणे हन्युस्तन्मे क्षेमतरं भवेत् ॥१-४६॥

संजय उवाच

एवमुक्त्वार्जुनः संख्ये रथोऽस्थ उऽविशत् ॥

विसृज्य सशरं चाऽं शोकसंविग्नमानसः ॥१-४७॥